

Johan Nordahl Brun

At samles, skilles ad

Til en ung rejsende Ven, som havde været i et kort Besøg hos sine Forældre. 1791.

1.

At samles, skilles ad,
Velkommen og farvel,
At blive kiendt og glemt,
See det er Livets Deel,
At nyde Vennelav
Og savne det igien,
Og fremmed søge sig paa ny
En trofast Ven.

2.

Besøge Redet, hvor
Vi Dagen fik at see,
Omfavne Fædre der,
Og dem Graahærdede,
Og sige dem paa ny
Et alt for ømt Farvel;
Den Sorg og Glæde tidt
Henrev vor hele Siel.

3.

Det er nu eengang saa,
Reis derfor du, min Ven,
Til andre Stæder og
Til nye Selskab hen;
Men glem dog ei for snart,
Hvor du har været glad,
Og hvor blant muntre Venner
Du i Aften sad.

4.

Min Ven! kom, skienk og drik
Af Bacchi Kildevæld;
Kom, ønsk den Reisende
Paa sine Veie Held,
Og ønsk dem Glæde, som
Ham her maae savne meest,
Hans Fremgang krone deres
Dages svage Rest!

5.

Reis, unge raske Mand,
Søn af vor gamle Ven,
Dig Lykken vorde huld,
Du altid værdig den;
Og derpaa bort med Alt,
Hvad mørke Tanker gav,
Nyd Venskab, Viin og Fryd,
Endnu i dette Lav.

Johan Nordahl Brun (1745-1816) var født i Norge, men kom i 1771 som 26-årig til København, hvorfra han blev teologisk kandidat, og hvor han fik et indgående kendskab til det danske kultur- og selskabsliv. Her mødte han bl.a. P.A. Heiberg (ham med *Ordener hænger man på idioter*), der fortæller, at han ofte var gæst i Bruns aftenselskaber, og her blev der altid digtet en ny vise til at synge ved bordet. På skift var det Brun og Heiberg, som digtede. Og havde de ikke nået det forinden, improviserede de versene under måltidet. Jævnligt kappedes de; snart vandt Brun og snart vandt Heiberg prisen. – Tilbage i Norge blev Brun siden biskop over Bergens Stift.

I 1791 udgav han en digtsamling på næsten 300 sider med 65 digte trykt i København. I klædelig beskedenhed kaldte han den "*Samling af Johan Nordahl Bruns mindre Digte*". Den var inddelt i fire kategorier: 1) Sange til det kongelige hus, 2) Oder, 3) Menneske-Malerier og 4) Selskabs-Sange. I denne sidste kategori finder vi som nr. 11 "*At samles, skilles ad*", som indledes med dedikationen "*Til en ung rejsende Ven, som havde været i et kort Besøg hos sine Forældre*".

Hvordan Johan Nordahl Bruns selskabssang er landet på Fanø i den kendte udgave med tre vers, er en længere historie med mange interessante mellemregninger. Om dem kan du læse på hjemmesiden www.aldus.dk/fano/samlesskilles Hele detektivhistorien kan du muntre dig med på www.aldus.dk/fano/samlesskilles/dokumentation.php

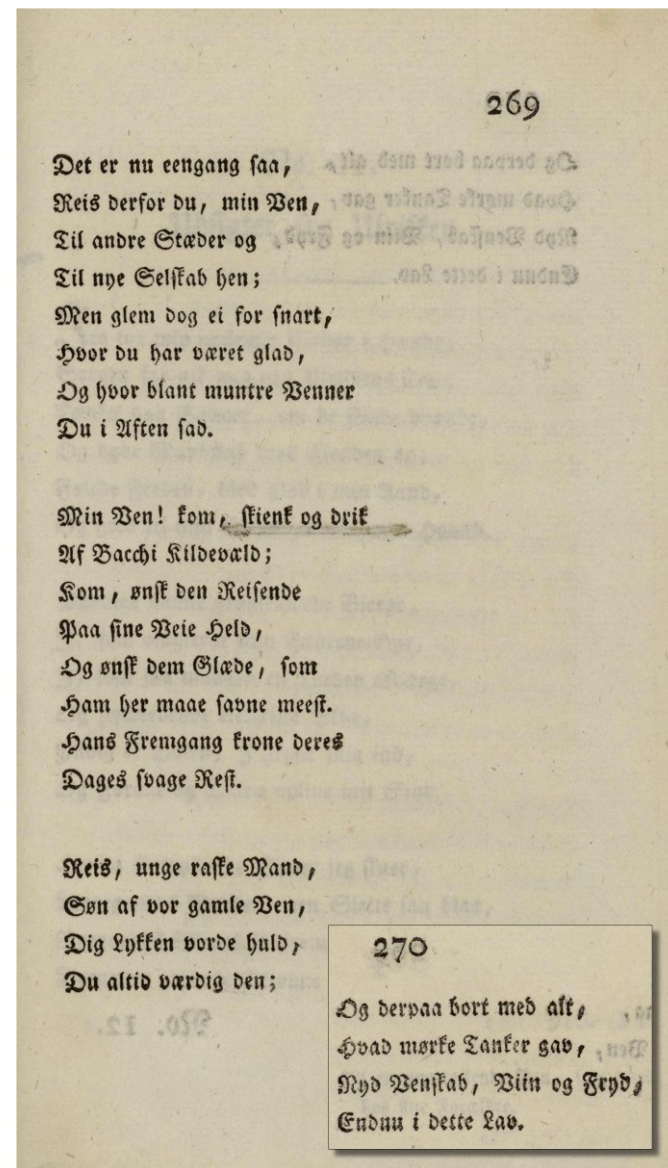
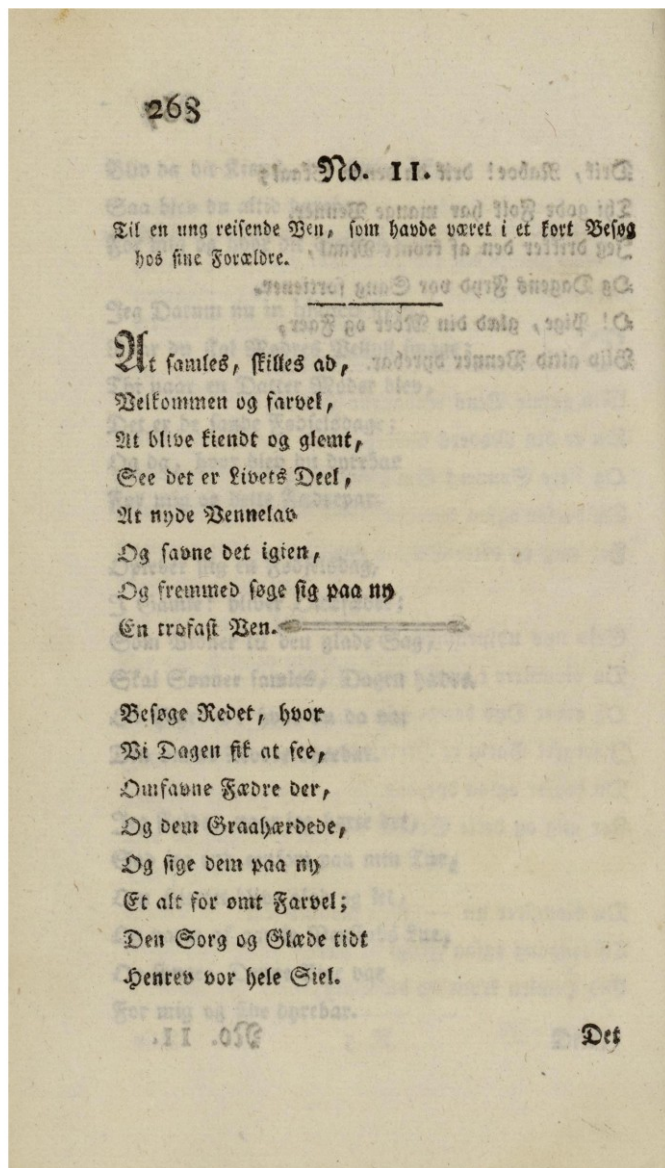
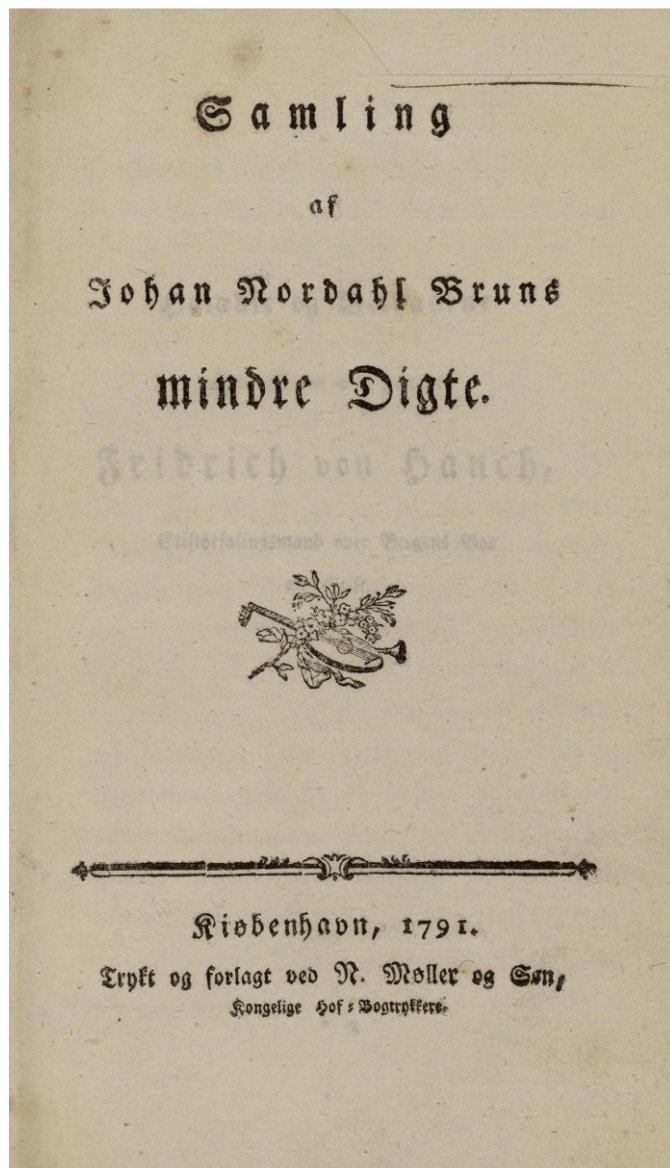
Per Hofman Hansen

Karikatur af Johan Nordahl Brun: © Marvin Halleraker, Norge

At samles, skilles ad

Til en ung reisende Ven, som havde været i et kort Besøg hos sine Forældre. 1791

Af Johan Nordahl Brun

270
Og derpaa bort med alt,
Hvad mørke Lanter gav,
Nydt Venkskab, Wiin og Fryd,
Endnu i dette Lav.